

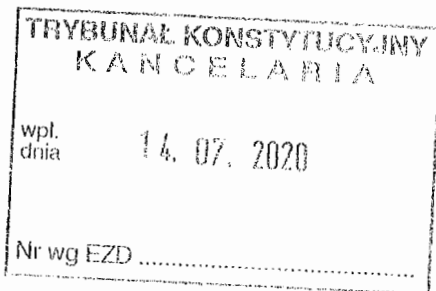
Kancelaria Prawna
Jarzyński & Wspólnicy Sp.k.
(dawniej: Kancelaria Prawna
dr Marek Jarzyński & Kornel Novak s.c.)
www.jarzpartner.pl
NIP: PL 7780107466

Stary Rynek 81
61-772 Poznań, Poland
tel.: +48 61 852 26 10
fax: +48 61 852 76 36
e-mail: poznan@jarzpartner.pl
Bank Pekao S.A.: 73 1240 3220 1111 0000 3528 6774
SWIFT: PKOPPLPW

Poznań, dnia 7 lipca 2020 r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana Szucha 12 A
00-918 Warszawa

Skarżący: O A

adres do doręczeń:

Kancelaria Prawna
Jarzyński & Wspólnicy Sp.k.
Stary Rynek 81; 61-772 Poznań

reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu:
radcę prawnego dr Marka Jarzyńskiego
Kancelaria Prawna
Jarzyński & Wspólnicy Sp.k.
Stary Rynek 81, 61-772 Poznań

**Organ, który wydał zaskarżone
przepisy:**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Orzeczenie, którego dotyczy skarga:

Wyrok Sądu Najwyższego z .02.2016 r.
sygn. , doręczony pełnomocnikowi
Skarżącego w dniu 23.03.2016 r.

Sygn. akt: SK 6/20

Pismo pełnomocnika Skarżącego

Ustosunkowanie do wyjaśnień Sejmu RP z 18.06.2020 r.

Z powołaniem na postanowienie SR W z .01.17
ustanawiające mnie pełnomocnikiem Skarżącego z urzędu:

1. W trybie art. 69 ust. 2 w zw. z art. 42 pkt 1 ustawy z 30.11.16 o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym¹ (dalej jako: **uotpTK**) ustosunkowuję się do wyjaśnień Sejmu RP z 18.06.20 (dalej również jako: **wyjaśnienia z 18.06.20**).

¹ Tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 2393.

2. **Wnoszę o nieuwzględnienie wniosku Sejmu RP o stwierdzenie, że zaskarżone unormowanie art. 398³ § 3 KPC w zw. z art. 398¹³ § 2 druga część zdania KPC jest zgodne z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.**

Istotnym elementem argumentacji wyjaśnień z 18.06.20 są nietrafne twierdzenia, że cyt.:

„(...) skarżący nie powołał w skardze kasacyjnej żadnej podstawy kasacyjnej, która dałaby SN podstawę do odniesienia się do skuteczności przerwania biegu przedawnienia”.

Por. wyjaśnienia z 18.06.20, uzasadnienie, str. 15, wers 3. - 5.

„Skarżący, w opinii Sejmu, mógłby w tej sytuacji wskazać jako podstawy kasacyjne np. naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 124 § 2 k.c. (pierwsza podstawa kasacyjna; por. art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.) czy art. 233 k.p.c. (druga podstawa kasacyjna; por. art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.)”.

Por. wyjaśnienia z 18.06.20, uzasadnienie, str. 15, wers 17. - 20.

Złożenie w skardze kasacyjnej zarzutów proponowanych w wyjaśnieniach Sejmu RP z 18.06.20 było obiektywnie niemożliwe m.in. z tej przyczyny, że art. 233 § 1 KPC jako odnoszący się wprost do oceny dowodów, powołany samodzielnie lub w związku z innym przepisem z zakresu postępowania dowodowego lub dotyczącym biegu terminu przedawnienia (czyli przepisu art. 124 § 2 KC) nie może stanowić uzasadnionej podstawy skargi kasacyjnej właśnie ze względu na zaskarżone w skardze konstytucyjnej A O unormowanie art. 398³ § 3 KPC w zw. z art. 398¹³ § 2 druga część zdania KPC. Przepisy te wyłączają bowiem możliwość złożenia skargi kasacyjnej w oparciu o zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, przewidując związanie SN podstawą faktyczną orzeczenia sądu odwoławczego.

Niemożliwość oparcia skargi kasacyjnej na przepisach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów jest właśnie trafnym praktycznym przykładem ograniczeń kognicji Sądu Najwyższego sprzecznych ze standardami rzetelnej procedury określonymi bezpośrednio zarówno powołanym w skardze art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, jak i wiążącą Rzeczpospolitą Polską treścią art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności² (dalej jako: Konwencja).

² Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, ze zm.

Z wyjaśnień z 18.06.20 literalnie wynika, że Sejm RP dostrzega niemożliwość sformułowania zarzutów wypełniających podstawy kasacyjne w oparciu o **art. 233 KPC**, a pomimo tego wyjaśnienia z 18.06.20 zarzucają Skarżącemu niezastosowanie tego przepisu w petitum skargi kasacyjnej.

Por. wyjaśnienia z 18.06.20, uzasadnienie, str. 14, wers 25. - 28.

Zastosowanie przepisów **art. 233 KPC** oraz **art. 124 § 2 KC** jako podstaw kasacyjnych narażałoby skargę kasacyjną z dużym prawdopodobieństwem na oddalenie w związku z utrwalonym orzecznictwem SN, w którym ustalono m.in.:

„Oczywiście chybiona jest skarga kasacyjna w zakresie wskazującym na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. Przepisy art. 398³ § 3 k.p.c. oraz art. 398¹³ § 2 in fine k.p.c. wyłączają, jako podstawę skargi kasacyjnej, zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów i przewidują związanie podstawą faktyczną orzeczenia sądu odwoławczego, co oznacza, że art. 233 § 1 k.p.c. jako odnoszący się wprost do oceny dowodów powołany samodzielnie (lub w związku z innym przepisem z zakresu postępowania dowodowego) nie może stanowić uzasadnionej podstawy skargi (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2010 r., II CSK 372/09; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2009 r., III CSK 338/08).

Por. wyrok SN II CSK 386/13 z 20.03.14, LEX nr 1466577

Niezależnie od nietrafności wyżej zreferowanych zarzutów Sejmu RP, należy mieć na uwadze, że Trybunał Konstytucyjny jest tzw. „sądem prawa”, którego kognicja obejmuje badanie konstytucyjności unormowań wymienionych enumeratywnie w **art. 188** Konstytucji RP. W postępowaniu SK 6/20 Trybunał powinien zbadać modelową konstytucyjność regulacji **art. 398³ § 3 KPC** w zw. z **art. 398¹³ § 2 druga część zdania KPC** w świetle **art. 45 ust. 1** Konstytucji RP, a nie rozstrzygać o prawidłowości podstaw skargi kasacyjnej A O w postępowaniu SN (nawet gdyby zarzuty Sejmu RP były zasadne, czemu Skarżący zaprzecza). Powołane przez Sejm RP zarzuty zmierzające do zanegowania prawidłowości podstaw skargi kasacyjnej nie powinny mieć jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia skargi konstytucyjnej.

3. W świetle przedstawionej argumentacji, w pełni podtrzymuję wnioski przedstawione w skardze konstytucyjnej z 02.06.16 i piśmie z 25.05.20 - ustosunkowaniu do stanowiska Prokuratora Generalnego z 22.04.20.

Całkowicie nietrafne jest bowiem podsumowujące stanowisko Sejmu RP, które ma rzekomo potwierdzać brak naruszenia gwarancji konstytucyjnych związanych z prawem do sprawiedliwej procedury:

„W świetle poczynionych ustaleń Sejm uznaje, że – wbrew stanowisku skarżącego – w analizowanej sprawie nie można zasadnie twierdzić o naruszeniu gwarancji konstytucyjnych związanych z prawem do sprawiedliwej procedury. Skarżący mógł bowiem oprzeć swoją skargę kasacyjną na takich podstawach kasacji, które dałyby SN powód do rozważań nad skutecznością przerwania biegu terminu przedawnienia roszczeń w jego sprawie. Inicjator postępowania zaniechał jednak takiego zabiegu [wyróżn. MJ]”.

Por. wyjaśnienia z 18.06.20, uzasadnienie, str. 16, wers 19. - 25.

Jak wyżej wyjaśniono, nietrafne zarzuty merytoryczne dotyczące treści skargi kasacyjnej A O w postępowaniu SN nie mogą mieć wpływu na rozstrzygnięcie o konstytucyjności art. 398³ § 3 KPC w zw. z art. 398¹³ § 2 druga część zdania KPC w świetle art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

dr Marek Jarzyński

Załączniki: odpis pisma (5 x)